

Инспирисано бајком Оскара Вајлда

Страхиња
Мијаиловић
ОШ „Коста
Ђукић“

„СЕБИЧНИ ЦИП“

Било једно село између планина
и мора...

У селу су живела деца
која су рушила и чупала све
око себе.

На врху села налазила се
Једина башта која је била у власништву једина

Једнога дана, док је џин био у посети свом
старом оцу, у башту су дошла неваљала деца и
почела да је руше.

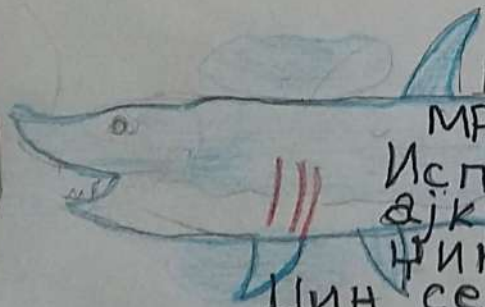

Када је џин наишао, и видео децу како руше
башту, наљутио се. Деца су га гађала и вређала.
Џин се расплакао и отишао да седне испод липе.

Цин је испод лиле срео децу која су плакала и молила га да им опрости да му они помоћи да промени њихове другове из села и селу поврате стари сјај. Цин је имао меко срце и прихватио је предлог девојчица. Роза рекла је цину да је чула како на дну мора постоји дворан у коме се налази чаробни напитај сачињен од дечијих суза. Деца која се попрскају сузама биће поново добродушна.

Увређени Цин одмах је
кренуо на пут како би
спасио децу и село.

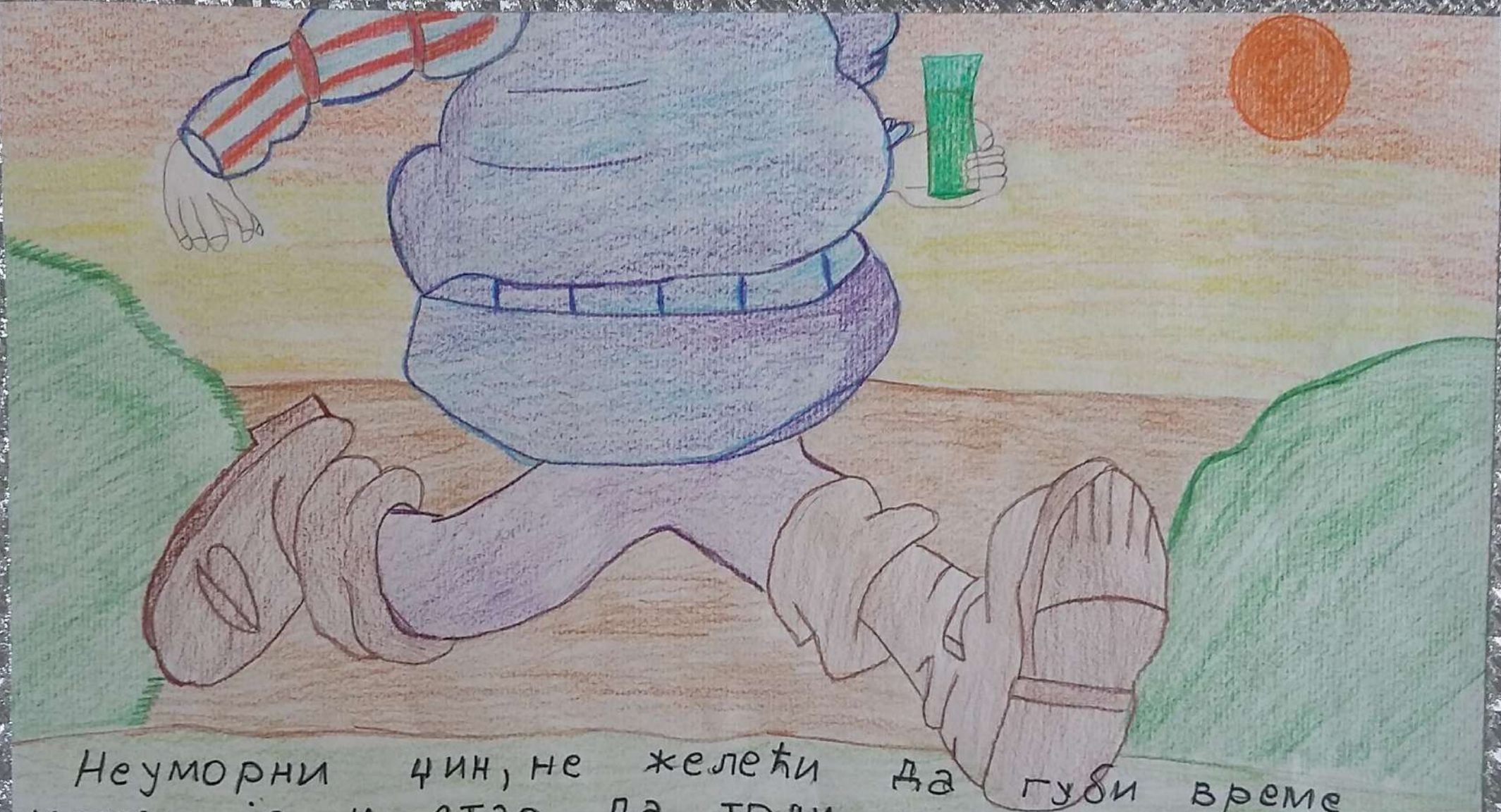
После дугог путовања
Цин је стигао испред дворца
где су га сачекали и шибаљи
мраз и ветар.

Испред врата стајале су снажне
ајкуле и претиле да ће прогутати
Цина.

Цин се сетио приче о ајкулама, које му је
причала бака, и запевао песму, а оне су одмах заспале.

... Када је цин попио напиток из флашице коју је нашао у дворцу неким чудом нашао се одједном на планини изнад села, заробљен у стаблу. Одједном је осетио јак бол у глави и почео да јауче. Његов јаук чуле су птице и почеле да кљуцају стабло. Отвориле су стабло и цин је изашао.

Неуморни чин, не желећи да губи време
махнуо је и стао да трчи ка својој башти. У
глави му је била само једна мисао, а то је да
успе у намери да спаси природу и врати децу на
прави пут.
Док је трчао уским стазама планине, стално је говорио:
„Само да нисам закаснио.“ „Успеху... Морам успети.“

На улазу у своју башту Џин је видео децу како нападају Розу и њена два друга и прете им како ће срушити целу башту, а да су њиховог доброг Џина заробили мраз и ветар.

Не! Не!

Није
истина

Видевши децу како и даље руше клупе, чулају биљке и босим ногама их газе, џин се прикрао иза њихових леђа и у дечије ципелице сипао чаробни напитаk. Затим је стајао мирно и посматрао шта ће да се догоди.

Девојчица Роза је повикала : „Џин!“
Сви су се окренули и у трку обули ципеле. Истог часа магија је почела да делује. Свој деци вратио се осмех на лице и тако радосни и задовољни, због промене, потрчали су у загрљај џину.

У срце џина вратила се радост!!!

Спасићемо
природу!

Хвала!
Хвала!

... На крају сви су се грлили и веселили и донели одлуку да уреде све баште у селу и спасу природу од отпада!